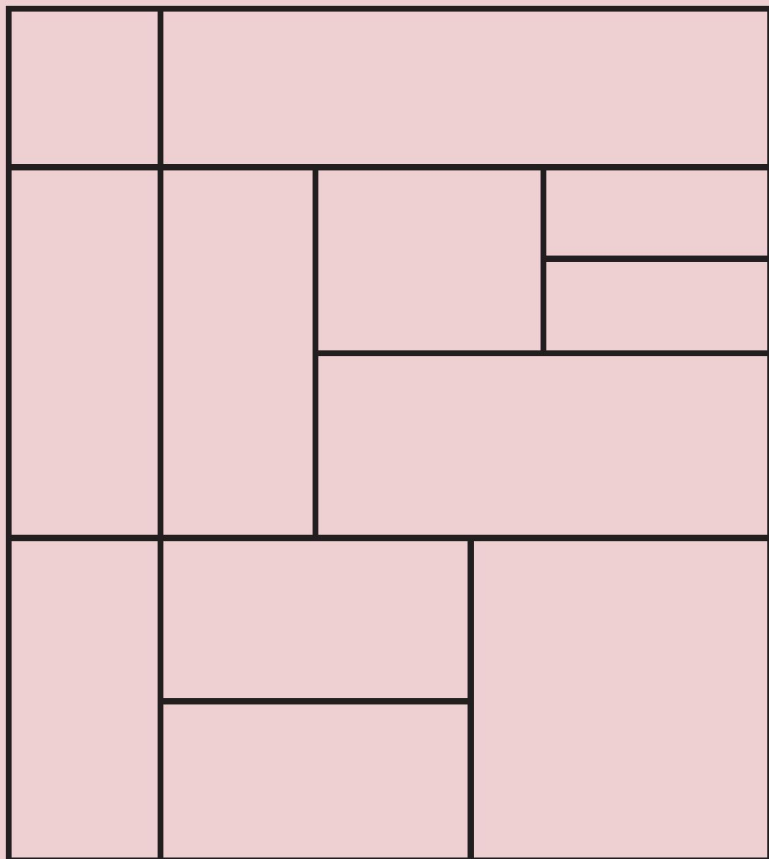

Trinásta

komnata

J A N A B A L Á Ž O V Á

Trinásta komnata

JANA BALÁŽOVÁ

Trinásta komnata
Jana Balážová
978-80-570-3496-4
©2022

OBSAH

Slovo na úvod	5
1. Otázky	6
2. Prečo?	8
3. Len tak	9
4. Tá istá rieka?	10
5. Milovanie	11
6. Spomienka na budúcnosť	12
7. Stretnutie so samotou	13
8. Zúrivá	14
9. Mám sen	15
10. Korene	16
11. Slovo	17
12. Mŕtva minulosť	19
13. Splývanie	21
14. Hniezdo	22
15. Dar	23
16. Predsnovo	25
17. Násilný básnik	26
18. Som	27
19. Tebe	28
20. Láska	29

21. Verná dôvera	30
22. Tvoj chrám	31
23. Naplnená	32
24. Neviditeľná	33
25. Plné priehrstia	34
26. Škrupina	35
27. Prebudenie	36
28. Milovaná	37
29. Slabá chvíľa	38
30. Rytier	39
31. Nadpozemská láska	40
32. Viac	41
33. Vyvolená	42
34. Poézia	43
Podakovanie na záver	45

SLOVO NA ÚVOD

Milujem slová. Sú pre mňa úžasným nástrojom, ako vyjadriť vnemy a obrazy zo svojho vnútorného sveta. Robia ma viac sebou a tiež viac „uchopiteľnou“ pre svet.

Písať básne je ešte hlbší a obohacujúcejší zážitok. Nie je to o tom, že ja sa rozhodnem napísať báseň, ale je to presne naopak. Báseň chce byť napísaná mnou.

Niekedy je dosť nástoječivá. V tej chvíli strácam kontrolu nad svojím myslením a nechám tie slová zo seba „vytiecť“ na papier.

Neraz sa mi stane, že aj ja sama potrebujem čas, aby som potom pochopila tú svoju časť, ktorá prežíva niečo odlišné než moje „bežné“ JA ukotvené v hmotnej realite.

Ten účinok, ktorý sa však po vyjadrení mojej hĺbky dostaví, je neopísateľný. Je ako nektár, ktorý obaluje a lieči moju ubolenú dušu, ktorú som chvíľu nevedome zanedbávala.

Básne, ktoré som vložila do tejto zbierky, spôsobili v mojom živote veľké zmeny. A to nielen vnútorné, ale aj vonkajšie. Boli mojou terapiou v čase, keď som sa cítila na dne, no v skutočnosti som bola v stave najväčšej odvahy. Dotýkala som sa svojej krehkosti, citlivosti a zraniteľnosti. Najskôr len tak letmo, zľahka. Až som sa napokon odhodlala prijať ich pozvanie vstúpiť do mojej trinástej komnaty, ktorej som sa dlhé roky, zo strachu, vyhýbala.

Strela som sa tam s bolesťou. Necítila som sa na ňu pripravená. Ona si však o tom myslela niečo úplne iné. Bez otáľania do mňa vstúpila. Vtelila sa do mňa. Cítila som ju v každej bunke svojho tela. Bolo to nevydržateľné. Táto bolesť sa stala mojou múzou. Viedla moje myšlienky, ovládala moje telo. Chcela mi rozpovedať všetky svoje príbehy, všetky svoje krivdy. Chvela som sa strachom, pochybnosťami, neistotou. Vôbec som netušila, kam ma toto celé povedie. Obávala som sa najhoršieho. Chvíľami som mala pocit, že ma to úplne zničí a na konci ma čaká smrť. Nemýlila som sa. Niečo zo mňa umrelo, aby som v sebe mohla vzkriesiť svoje nové JA. Zmierila som sa so životom, a nielen to. Úplne som sa do neho zamilovala.

1. OTÁZKY

Dve srdcia, dve telá, dve duše
splývajú spolu, hladia sa, smejú,
no niečo v ich bolačkách ich nástoľčivo kúše.

Obrana – útok. Bojisko začalo.
Obet i tyran ožili, z popola vstali,
na poplach bijú, pokoja stačilo.

Dve znepriatelené polia len telá spájajú.
Je to hra mimikier, aby zakryli, čo bolí,
pod maskou výčítiek vo švíkoch praskajú.

Ako vysloviť slová plné hnevu?
Ako sa vysporiadať so svojím démonom?
Ako ubrániť sa tomu hlbokému duševnému revu?

Ako sa opovažuje zmenšiť ma celú?
Ako som mohla pristať na to
a vybrať si svoju vlastnú celu?

Čo sa to vlastne deje?
Ja som to stvorila?
Či malo sa to stať a moja duša cez to zreje?

Zostať či opustiť?
Rešpektovať prirodzený vývoj?
Hľadať vinu v sebe?
Zlyhám, keď sa vrátim a či keď to zničím?
O čo tu vlastne ide?

Milión otázok, milión myšlienok,
bordel sa mi v hlave kopí.